29/11/2019

Η ανθρώπινη αλαζονεία που επιμένει να καταργεί τη φύση

/ Γνώμες

Του Γιώργου Γκοτζιά – Εκπαιδευτικού

Τα καταστροφικά φυσικά συμβάντα το τελευταίο διάστημα στον κόσμο και η αδάμαστη ορμή της φύσης, αποτελούν απτό παράδειγμα της ανθρώπινης αδυναμίας ή του ψευδούς αισθήματος της παντοδυναμίας μας.

Είμαστε δυνατοί τόσο όσο ο Θεός επιτρέπει και μόνον εάν πρόκειται να στηρίξουμε το έργο Του στη φύση. Από καταβολής κόσμου έχουμε οριστεί επιστάτες της, έχοντας παράλληλα και την ελευθερία επί των αγαθών της.

Ωστόσο οι άνθρωποι στραβώσαμε, παρεκκλίνουμε της ορθής μας ελευθερίας και κατασπαράζουμε ασύστολα τα σπλάχνα της. Ενεργούμε επάνω της ως ληστές, ξεχνώντας πως είναι η μήτρα απ’ την οποία γεννηθήκαμε και γεννιούνται οι

επόμενες γενεές.

Η λιτότητα, η ποιότητα στη ζωή μας και ο τρόπος με τον οποίο διαβιεί η ανθρωπότητα, αποτελεί ένα μεγάλο πρόσκομμα μεταξύ ενός πραγματικού συμβιβασμού μας με το φυσικό περιβάλλον. Παρά τις ημερίδες που διοργανώνονται, παρά τις διαφημιστικές καμπάνιες, **η φύση εξαγριώνεται πολεμώντας τον ίδιο της τον εαυτό.**

Είτε γίνεται λόγος για το λιώσιμο των παγετώνων στον Αρκτικούς κύκλο, είτε για σεισμούς, πλημμύρες και πυρκαγιές, όλα συγχρονίζονται στο ρυθμό μιας επικείμενης παγκόσμιας μετάλλαξης του πλανήτη μας σε κάτι διαφορετικό από αυτό που έχουμε συνηθίσει.

Κι όμως ο Θεός μας κρατά στα χέρια Του... Είναι προσωπική μας υπόθεση πια εάν θα στρατευθούμε στο έργο Του ή εάν θα αυτοκαταστραφούμε, επιταχύνοντας μανιωδώς το τέλος του παρόντος κόσμου!

Οι μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας εδώ και αιώνες στηρίζουν με το λόγο και τα έργα τους το περιβάλλον, ενεργώντας ειρηνικά επί αυτού. Επιπλέον ακόμη και αυτή η ίδια υλική δομή των ορθόδοξων έργων συμβάλλει στην αρμονία. Να μην λησμονούμε επίσης και την αγάπη των Αγίων γερόντων μας με τα ζώα και τα φυτά.

Επί παραδείγματι ο Όσιος Παΐσιοςπρόσεχε να μην πατήσει ούτε μυρμήγκι και συμβίωνε στον ίδιο χώρο με φίδια και άλλα θηρία.

Εν ολίγοις όλα μαρτυρούν την προγενέστερη μη αλαζονική συμπεριφορά του ανθρώπου προς τη γη και τα πλάσματά της.

Ο πλανήτης κρούει πια τον κώδωνα του κινδύνου και μας καλεί σε έναν εκ νέου«διακανονισμό». Να σεβαστούμε τα όριά της για να συνεχίσει κι εκείνη να μας αγκαλιάζει ως μια μεγάλη μάνα που εκπροσωπεί τον ίδιο το Θεό!